

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den
21. december 2015 — Agnieška Anisimovienė m.fl.**

(Sag C-688/15)

(2016/C 106/20)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: Agnieška Anisimovienė m.fl.

De andre parter: AB bankas »Snoras«, under likvidation, VĮ »Indėlių ir investicijų draudimas«, AB »Šiaulių bankas«, indtrådt i AB bankas »FINASTA«'s rettigheder og forpligtelser

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal indskudsdirektivet ⁽¹⁾ fortolkes således, at penge, der hæves med personernes samtykke, eller som af disse personer selv overføres til eller indbetales på en konto, der var blevet åbnet i et kreditinstituts navn i et andet kreditinstitut, kan anses for et indskud i henhold til direktivet?
2. Skal indskudsdirektivets artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, forstås således, at der skal ske udbetaling i henhold til en indskudsgaranti op til det beløb, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, til alle personer, hvis fordring kan fastslås inden den dato, hvor den i indskudsdirektivets artikel 1, stk. 3, nr. i) og ii), omhandlede afgørelse eller kendelse afsiges?
3. Hvad angår indskudsdirektivet er definitionen af en »almindelig bankforretning« da relevant for fortolkningen af indskudsbegrebet som et indestående, der hidrører fra bankforretninger? Skal definitionen også tages i betragtning ved fortolkningen af begrebet indskud i nationale retlige foranstaltninger, der har gennemført indskudsdirektivet?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal begrebet almindelig bankforretning i indskudsdirektivets artikel 1, nr. 1), da forstås og fortolkes:
 - (a) hvilke bankforretninger bør anses for almindelige, eller hvilke kriterier bør danne grundlag for afgørelsen af, om en bestemt bankforretning er en almindelig bankforretning?
 - (b) skal begrebet almindelig bankforretning vurderes under hensyn til formålet med de gennemførte bankforretninger eller til de parter, hvorimellem sådanne bankforretninger foretages?
 - (c) skal indskudsbegrebet som et indestående, der hidrører fra almindelige bankforretninger, i indskudsdirektivet fortolkes således, at det kun omfatter tilfælde, hvor alle de forretninger, der fører til et sådant indskud, kan anses for almindelige?
5. Hvad angår penge, der ikke er omfattet af indskudsdefinitionen i indskudsdirektivet, men hvor medlemsstaten har valgt at gennemføre indskudsdirektivet og investordirektivet ⁽²⁾ i national ret på en sådan måde, at penge, hvorpå indskyderen har en fordring, der hidrører fra et kreditinstituts pligt til at yde investeringsservice, også anses for et indskud, kan dækningen for indskud da kun anvendes efter, at det er blevet fastslået, at kreditinstituttet i et bestemt tilfælde har handlet som et investeringsselskab, og det fik overført penge med henblik på investeringsvirksomhed/-aktiviteter i den i investordirektivet og MiFID ⁽³⁾ omhandlede forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30.5.1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3.3.1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).